

RY 1/2021

Welcome to the RY Rakennettu Ympäristö Magazine and our Special Theme Issue on Future.

We open with an interview of Mr. **Juhani Damski**, new Permanent Secretary of the Ministry of the Environment, by our Editor, Ms. **Ulla Vahtera**, Architect and Team Leader with Helsinki BC. The review of the Land Use and Building Act seems to become less radical than originally intended, but is progressing well. Digitalization, and especially the generation or collection of digital data representing a physical object called a digital twin is a long-term on-going project. Promoting wood construction and raising the general skills level to an internationally competitive level also needs the attention of several ministry departments.

Another key topic of the interview was climate policy. As the European Commission is now committed to The European Green Deal plan to make the continent's economy sustainable, we need to boost the efficient use of resources by moving towards a clean, circular economy. A strategy for that has been prepared and is now ready for a consultation round. Restoring biodiversity and cutting pollution also require special attention.

Ecological sustainability is sometimes seen as a series of tightening limitations. A more fruitful approach is to abandon the idea of a linear economy where every product is made from fresh raw materials, and the product is thrown away after use. In a circular economy, the used materials are not regarded as waste but as an input that can be fed into something new to be made, or at least recycled for compost. In construction, this means that homes or other spaces can be offered as a service. New buildings can be made out of recycled materials and natural resources, and with renewable energy.

As examples of this, Mr. **Pekka Pakkanen**, Architect and CEO of the Planetary Architecture design company, offers the proposed variable construction system of wooden (CLT slabs) elements that can be used for parking installations of various shapes and sizes. Using tuned and recycled building parts gives a new building patina and character. The Author cites several cases where the rule to exclusively use CE- marked building parts has been relaxed,

Work methods in building design and town planning have been revolutionized in the last generation. There is no doubt that digitalisation will go on, but what other changes can we expect in this profession during the lifetime of the next generation of Architects? Should Architecture education show the profession as it is at the moment in the real world, or as it is expected to be in the near future, or as we think it should become? Professor **Kimmo Lylykangas** of the Estonian Tallinn University of Technology seeks answers to these questions. His article also tells us the story of Architecture education in two Universities in Tallinn City.

Aalto University in Espoo has, for the last 25 years, run a Wood Program of study that focuses on wood architecture and industrial building. The Program has become more and more attractive in recent years. The new interest probably rises from a wish to reduce the enormous environmental impact of construction, which is one of the main themes of the Program. The Program includes small-scale Design & Build projects with an artistic and experimental approach, simulating industrial pre-fabrication. Professor **Pekka Heikkinen** of Aalto University tells us that the studies further deal with themes like finding new uses for existing buildings, and creating solutions with a circular economy approach.

The Finnish Land Use and Building Act has been under review for three years now. During this period, the targets of the review have been revised: a total reformation is now not sought after, but the work concentrates on a legal update of the existing town planning model. We have here an analysis by Professor **Panu Lehtovuori** and Professor **Juho Rajaniemi**, both of Tampere

University of Technology, pointing out that the Ministry has given up the idea of creating just one model of communal town planning, and has settled for an update of the existing system. The apparent reason is that the communities and their organization, The Association of Finnish Local and Regional Authorities, have had reservations about the proposed new model. Nevertheless, the cities need both strategic and practical community planning, which have to be transparent and interactive. And it has to be realized that urban communities need a different kind of planning legislation than rural ones.

The headquarters of the software company Accountor are located in a high-rise office building located in the Keilaniemi district of Espoo, just outside Helsinki, the capital of Finland. When the tower was built in 1976 it was the tallest building in the country, and the headquarters of the Neste Oil Company. The building underwent a thorough renovation in 2018, before Accountor moved in. The Principal Designer of the renovation, Professor **Antti-Matti Siikala** of Arkkitehtitoimisto Sarc Oy, gives us an account (no pun intended).

The work at Building Control includes, besides construction matters, also the landscaping of the yard of the building. As building density increases, so does the need to make the yard beautiful, practical and efficient. The Helsinki BC Department has employed a Landscape Architect since 2009 to take care of this need. The Landscape Architect also deals with Action Permits, felling trees, and dealing with urban runoff waters. As these matters are professionally dealt with, the work load of other Architects is that much lighter, says Ms. **Pia Orrenmaa**, Landscape Architect at Helsinki City Building Control Services.

Our Editor, Ms. **Ulla Vahtera**, Mr. **Simo-Pekka Valtonen**, Managing Director of the Lauri Mehto Engineering Company, and our former editor Mr. **Lauri Jääskeläinen**, have joined forces to discuss practical ways to develop a circular economy and promote consciousness of carbon neutral building. The new Ministry Decrees from 2017 have given Building Control more discretion in renovation projects: what is not broken need not necessarily be repaired. Life cycle considerations are especially important in renovation work. In renovating listed buildings, compromises often need to be made to let the building remain in any use at all. In residential buildings and work places, health issues must necessarily be observed.

In January, a proposal for our country's new Architectural Policy Programme was submitted to the Minister of Science and Culture **Annika Saarikko** and Minister of the Environment and Climate Change **Krista Mikkonen**. The main themes of the proposal are Climate Change, Equality, Economy, Meaning and Education. Population ageing and regional development are also addressed. The proposal is presented here by Mr. **Harri Hakaste**, Senior Architect with the Ministry of the Environment. According to normal procedure, the proposal will next be sent out for comments and the feedback received will be taken into account to finalise the programme.

Development in construction has mainly been a result of systematic research. At the moment, the most prominent need for development lies in restricting carbon emissions. Ms. **Aila Korpivaara**, former Senior Construction Adviser of the Ministry of the Environment, suggests that the necessary reforms should be tested in practice before they are implemented on a large scale. She reminds us of earlier reforms: how element building and the standardization and mass production of building parts were promoted by a competition in the early 1950's, and how the City of Helsinki tested various design and building innovations by experimental projects in the 1970's and 1980's. One successful experimental innovation has been the Helsinki House, first designed in 2006, which has become popular and is produced by several makers of prefabricated homes.

The concept of sustainability is a thrilling challenge. When we apply it to renovating an old building, we come to realize the value of the different historical layers of the building. An article written jointly by the staff of Avarrus Architects, a Helsinki-based design office striving to create sustainable and functional architecture, shows us how this can be done and also cites two examples of renovation projects in Helsinki. The office has taken part in Helsinki's Re-thinking Urban Housing programme, which aims to increase the quality and appeal of living in blocks of flats and integrate new personalised solutions into it.

Online services are a basis for a BC Department's success and productivity. For this, work processes must adapt to using Building Information Models. Any future work processes must keep up the predictability of the Department's decisions, make sure that regulations are interpreted in the same way every time and in every place, and also provide all parties concerned with all necessary information. Tampere City's Development Director, Dr. **Keijo Houhala**, and Ms. **Leena Jaskanen**, Architect and newly appointed Head of the Tampere City Building Control Department, emphasise that all processes must recognize and fulfil the needs of our client. A possible future service might be to create an online simulation of our service. This would help our client to examine the possible outcomes of his application and its processing time in different versions.

Promoting wood construction has been one of our country's key environmental projects this millennium. The wood construction industry has come up with a good number of new solutions, and know-how in the business has progressed in leaps and bounds. New regulations have allowed the design of 8-storey wood buildings by traditional measures. Mr. **Petri Heino**, Manager of the National Wood Building Programme at the Ministry of the Environment, points out that the Government's support for wood is not altruistic. Domestic wood construction and the developing building parts industry are an integral part of the forestry bio industry, which produces one fifth of our export income and 70 per cent of domestic bio energy.

There are high expectations for circular economy. Recycling building parts and materials is very desirable, but safety and health issues need to be dealt with and the regulations on recycling must be followed. Besides, the EU Directive on Waste urges us to waste prevention and material recovery. Mr. **Olli Teriö**, renovation specialist at Oulu City Building Control, says that demolition contractors and waste disposal and sorting companies are the key for future concepts in recycling. One crucial question is how to comply with the EU product approval procedure when using second hand parts. Perhaps the BC should demand some degree of a demolition plan at an early stage, as the building is being designed?

There is a European harmonized standard that specifies the fire preventive performance of fire/smoke proof doors, but that is not the end of the story. The other properties of the same doors are specified in other standards, but not comprehensively. As a result, some fire doors have to be CE-marked and others cannot be. In some cases, fire doors have to be approved for use on site by local authorities. This situation takes some explaining, and that is expertly done here by Mr. **Antti Koponen** of Rasek Consulting Oy Ltd.

Next, we present two recent Master's Theses of students of Aalto University. First, Ms. **Hanna-Mari Ikonen** has surveyed temporary buildings and structures in public space. How do they affect the development of built environment? She analyses three areas in Helsinki: the downtown Kauppatori Market Square area, and also the residential area of Sompasaari and the adjacent Suvilahti, a former energy production area, now a culture centre. Her conclusion is that temporary projects can have unused potential in the development of built environment.

The other Thesis is by Ms. **Julia Jussilainen**, and deals with murals in an urban landscape. She explores the mural art phenomenon and its backgrounds, focusing on the last decade. How murals have been accepted in Helsinki has been largely influenced by a ten-year period of zero tolerance

for graffiti, but also by examples from other countries. Mural art brings colour and vitality to our urban environments in all seasons, says the Author. The Thesis was commissioned by the Building Control Services of the City of Helsinki.

To wrap up the issue, we present the winners and runners-up of two construction prizes, both awarded last December. In a virtual ceremony in Helsinki, the City Urban Environment Board's Environmental Permits Section awarded its yearly special prize of honour, the Rose for Building, to the new Headquarters of the online game company Supershell. The building is the biggest wood building in our country, measured by the amount of wood used, and is located in the super-urban neighbourhood of Jätkäsaari. An Honorary Mention was awarded, in the spirit of a Lifework Oscar, to Architect Jari Pantzar. The story is by Dr. **Leena Makkonen** of Helsinki City Building Control Services.

In Espoo, the City Building Control Commission has awarded the annual HURRAA (Hooray!) Award to the new Live Vocational College building in Puustellinmäki in Leppävaara. The college is owned by Invalidisäätiö Foundation. There was also an Honorary Mention, which went to the renovation of the Accountor Headquarters building in Keilaniemi, which is presented in more detail in another article in this issue by the Principal Designer.

Juhani Nortomaa

Tema i numret är framtiden

Numrets tema kom efter det att tidskriftens förlag Rakennustieto (Bygginfo) beslöt att sluta med samarbete med Rakennustarkastusyhdistys RTY (Föreningen för byggnadsinspektörer) som har haft ansvar om tidskriftens innehåll. Föreningen har inte ekonomiska möjligheter att fortsätta med den tryckta tidskriften. RTY försöker hitta nya digitala lösningar för att kunna förmedla information för föreningens medlemmar och andra som har beställt tidskriften.

I våras började fil.dr. **Juhani Damski** som ny kanslichef för miljöministeriet. Tidskriftens huvudredaktör **Ulla Vahtera** diskuterade med Damski som tidigare har arbetat länge vid Meteorologiska Institutet, under de senaste åren som generaldirektör där. Klimatfrågorna har varit med i Damskis liv. T.ex. disputerade han om ozon. Också allt som anknyter till naturen har varit viktigt så att miljöministeriets arbetsfält är för Damski idealisk. Den byggda miljön innehåller nya fenomen för Damski men allt som sker inom byggandet och byggnadsindustrin har en avsevärd roll när Finland, och hela EU, strävar ett kolneutralt samhälle. "The European Green Deal" och "The Renovation Wave" utgör stora utmaningar och möjligheter under hela 2020-talet. Ursula von der Leyen har också lyft fram grundandet av ny Bauhaus som skulle koncentrera i klimatvänlig vacker arkitektur, cirkulärekonomi och ekologiskt byggande. Allt detta betyder enligt Damski att miljöministeriets betydelse kommer hela tiden tyngre. Förberedningen av markanvändnings- och bygglagens totalreform är i slutrakan och via den nya lagen kommer Finlands mål om kolneutralitet bekräftas. Viktigt är också garantera yrkeskunnande och servicenivån inom byggnadstillsyn. Den pågående pandemin har ställt nya förväntningar för boendet. Distansjobbet är i dagens läge ett slags norm och i bostadsarkitektur borde vara mera flexibilitet. Hela byggsektorn är i kärnposition när man förbereder för de kommande årtiondena.

Cirkulärekonomi gäller alla branscher, konstaterar arkitekt **Pekka Pakkanen**. Naturresurserna räcker inte till om använda material går till spillo. Kulturen med engångskultur är förbi. Tills vidare

finns det få moderna arkitekturobjekt som är byggda av cirkulära delar. Tidigare var det vanligt att använda gamla byggnadsdelar på nytt. Omdaning till cirkulär ekonomi försvåras av gamla vanor, tolkningar av lagar och föreskrifter och brister i kunskap. De billiga transportkostnaderna gynnar material från andra delar av jordkloten jämfört att sortera med händerna använda material på platsen. Om man skulle vilja flytta hela byggnader borde flyttbarheten tas hänsyn redan i planeringsskede. Byggnader av trä är ofta lättare att förflytta på grund av mekaniska skarvar och materialens lätthet.

Arkitekt **Kimmo Lylykangas** började som chef för arkitekturskolan "TalTech" av Tekniska universitet i Tallinn sommaren 2018. Skolan var då i krissituation och många tvivlade om det är vettigt att ha i ett så litet land som Estland två arkitekturskolor. Eesti Kunstiakadeemia fortsätter sin högstående arkitekturutbildning i alla fall. Lylykangas började utforma utbildningen vid Tekniska universitet och tog som förebild av Cal Poly Pomona –arkitekturskolan i California, som har som utgångspunkt *skilled in many arts*. Arkitektur som problemlösare är inte enligt Lylykangas lyckad synsätt. En god arkitektur förutsätter förutom funktionsduglighet upplevelsemässighet som är mera än att lösa problem. Arkitekter behöver inte kunna projektera bärande konstruktioner, men att förstå konstruktioner skulle vara en fördel. TalTech har nu klarat sig, också finansiellt. Arkitektutbildning vid universitetsnivå ger färdigheter att planera med beaktande av kontexter till kultur och arkitektens sätt att tänka.

Professor, arkitekt **Pekka Heikkinen** berättar om "Puustudio" – "Trästudio" som grundades i mitten av 1990-talet i dåvarande Tekniska högskolan i Otnäs. Initiativet kom av professorerna Juhani Pallasmaa, Bengt Lundsten och Jan Söderlund som bjöd in byggindustrin. Förebilden var Weimarrepublikens Bauhaus. Wood Program fortsätter verksamheten som en del av Aalto-universitetet. Idén är att studerande projekterar och bygger egna experimentella träkonstruktioner. "Learning by Doing" är en del av programmet men huvuddelen ligger i analyser och traditionella föreläsningar. Tyvärr har effekter av undervisningen för träbyggandet inte varit så stora som har varit som mål. Det behövs mera samarbete med industrin. Nu förbereder sig Aalto-universitet att delta i initiativet av Nya Bauhaus som kommer att fokusera också i träbyggandet.

Professorerna i samhällsplanering vid Tammerfors universitet, arkitekterna **Juho Rajaniemi** och **Panu Lehtovuori**, reflekterar markanvändnings- och bygglagsreform som har pågått ganska intensivt under tre års tid. Städerna har planerats så länge städerna har byggts. Under de senaste hundra åren har staten tagit roll för att kontrollera hela samhällsstrukturen som en del av det moderna välfärdssamhället. Professorerna är kritiska när under reformens förberedning har många ursprungliga mål åsidosatts. Bättre än att hålla fast det nuvarande hierarkiska tredimensionella planinstrumentet skulle vara att koncentrera i regioner och komplettera regionala planer med kommunens egna detaljplaner.

Huvudkontoret för statens oljebolag Neste Oy i Esbo byggdes åren 1973-76. Byggnaden var då Finlands högsta byggnad med 22 våningar och Neste Oy:s vd. Uolevi Raade gav folket skäl att nämna byggnaden till "Raaden hammas", "Raades tand". Tornbyggnaden var ritad av arkitektkontor CJN Oy. Byggnadens stålkonstruktion var en av de första sådana i Finland och fick ett internationellt stålpris 1976. Fortum Oyj såsom Neste nuförtiden heter sålde byggnaden år 2017 och byggnadens grundrenovering startade följande år. Arkitekt, professor **Antti-Matti Siikala** och arkitekt **Max Hartman** från Arkitektbyrån Sarc Oy redovisar renoveringen som har respekterat byggnadens ursprungliga arkitektur.

Landskapsarkitekt **Pia-Liisa Orrenmaa** började vid byggnadstillsyn i Helsingfors för 12 sedan. Tjänsten var då ny och tillsvidare enastående – andra städer har inte grundat motsvarande tjänster för sina byggnadstillsynsorganisationer. Orrenmaa berättar om sitt dagliga arbete och hur grönområdenas betydelse har börjat växa när Helsingfors bygger mera tät och växer inuti. Stadsplaneringen utnyttjar en index som mäter grönområdenas andel. Byggnadstillsyn sköter om

att indexen förverkligas vid bygglovsprövning. En viktig del av arbetet är att tillsammans med projekterare få till stånd goda planer för höghustomters gårdar. Frågan är om samarbete och myndigheten försöker inte diktera sina egna idéer. Orrenmaa stöder tanken att man kunde skapa tjänster för landskapsarkitekter mera i landet och kommunerna kunde utnyttja landskapsarkitekternas sakkunskap över kommungränser.

Medlemmar i redaktionskommittén för RY-tidskriften, **Simo-Pekka Valtonen** och **Lauri Jääskeläinen** diskuterade med huvudredaktören **Ulla Vahtera** problem kring reparationsbyggandet. Från 1.1.2018 trädde i kraft nya nationella byggbestämmelserna som är mestadels ganska flexibla angående reparationer och ändringar i ändamål. Jämfört med nya byggnader har myndigheten mera möjligheter att värdera och pröva kravnivån när man reparerar gamla byggnader och konstruktioner. Att använda gamla byggdelar och –material är tillsvidare svårt. EU-regler och CE-bemärkning tar inte hänsyn till cirkulärekonomi tillsvidare. I historiskt värdefulla byggnader är det lättare att använda gamla byggdelar fast det blir dyrare än att kasta dom bort och köpa nya. Men om det är frågan om vanliga förortsbyggnader spelar ekonomin så stor roll att man hellre använder nya delar, t.ex. fönster. För projekteraren betyder reparationer risker via ansvar i relation med arvode. Reparationer i onödan borde undvikas men byggnadens ägare vill inte ta ansvar om gamla isoleringar om det finns teoretiska möjligheter att köpare kan kräva ersättningar om t.ex. potentiella hälsoskador. Man borde fästa mera vikt hur byggnaderna skötas och används. Vetskap om byggnadsfysik, byggnadens karaktär och hur den är byggt är väsentliga.

Förslag för det nya arkitekturpolitiska programmet blev färdigt och skickades till remiss. I arbetsgruppen var medlemmar från olika statliga organisationer, byggbranschen och föreningar. Arbetsgruppens viceordförande, arkitekt **Harri Hakaste** från miljöministeriet redovisar förslaget som innehåller allmänna mål. Konkretiserandet sker närmast via städernas egna arkitekturpolitiska program såsom också hände efter det att det första riksomfattande programmet publicerades år 1998.

Arkitekt **Aila Korpivaara** ger en historisk översikt hur t.ex. miljöministeriet där Korpivaara länge arbetade stödde olika slags experimentell byggande under 1970-, 80- och 90-tal. Ministeriet gjorde också samarbete med några städer för att främja t.ex. träbyggandet och ekologiska byggandet. Den ekonomiska krisen i början av 90-talet betydde att statens roll minskades. Samtidigt började betydelsen via EU och europeiska regelverket verka när eurokoderna och CE-märkta byggprodukterna togs i bruk. Tidigare var Nordisk Byggdag ett viktigt forum för att förmedla kunskap mellan de nordiska länderna men nu har den också slutit sin verksamhet. Fokus och hoppen är nu i EU.

Atte Aaltonen, Niilo Ikonen, Laura Noona Lappalainen och **Pauli Siponen** från Avarrus arkitekterna presenterar tre projekt från Helsingfors där deras byrå har varit och är med. Den första är en gammal häststallbyggnad i Rödbergen i Helsingfors. Stallen blev skyddad i en ny stadsplan och tas i boendebbruk efter renovation. Den andra är efter det andra världskriget byggd fabrik som konverterades till hyresbostäder utan att finslipa alla ytor. Idén är att efter ett halvsekel kan byggnaden igen hitta ett nytt bruk. Den tredje skulle vara en helt ny byggnad där som förebild vore flervåningshus från 1920-talet i stadsdelen Tölö. Väggarna skulle vara av massivt tegel och ventilation med självdrag och ventilerad vindsvåning. Projektet hör till stadens utvecklingsprogram för att förbättra kvalitét av höghusbyggande. Det är klart att det nuvarande sättet att mäta energieffektivitet via värmegenomgångskoefficient (U-värde) inte kan nås med massivt tegel i yttre väggarna men målet är att man skulle ta hänsyn till väggarnas värmelagringspotential som enligt undersökningarna har en viktig funktion för byggnadens energieffektivitet som helhet.

Tekn.dr. **Keijo Houhala** och chefen för byggnadstillsyn i Tammerfors, arkitekt **Leena Jaskanen** fortsätter senaste numrets tematik kring byggnadstillsynens mervärde för kunden. Det är viktigt att

mäta de verkningar som för kunden är väsentliga. Sådana är t.ex. hur bra tidsmässigt byggnadstillsyn kan sköta lovbeslut och vilket är kvalité för den byggda miljön av säkerhets-, hälso- och trivselsynpunkter. Serviceattityd måste hela tiden vara med.

Programchef för träbyggandet vid miljöministeriet, forstmästare **Petri Heino** ger en helhetsbild hur främjandet av träbyggandet har gått fram under 2000-talet. Viktiga milstolpar har varit t.ex. revision av brandföreskrifter och kommunernas attitydändring vid detaljplanering och intresse för träskolor och –daghem. Målet är att höja träbyggandets andel vid det offentliga byggandet till 45 % år 2025. Träprogram bjuder många hjälpmedel såsom ekonomiska bidrag, handböcker och vägledningar, utbildningar och rådgivning. Träet som byggmaterial är också i medvind vid EU. Den offentliga sektorn borde vara vägvisare som byggherre för hela sektorn.

Vvs-ingenjör **Olli Teriö** verkar som sakkunnig för reparationsbyggandet vid Uleåborgs byggnadstillsyn. Han skriver om möjligheter att cirkulera olika slags byggnadsmaterial och byggdelar. EU:s och det inhemska regelverket sätter olika slags krav och bästa sättet är att planera återvinning av material redan när en ny byggnad projekteras.

DI **Antti Koponen** belyser situation av branddörrar och brandfönster med beaktande av de harmoniserade standarderna som gäller delvis dörrar och fönster med brandegenskaper men inte genomgående. Situation är lite komplicerat.

Arkitekt **Hanna-Mari Ikonen** berättar om sitt diplomarbete som behandlar tillfälliga projekt i det offentliga rummet. Fokus är i några nya populära arrangemang och byggnader i Helsingfors. Det verkar så att via tillfälliga projekt är det möjligt att utveckla stadsmiljön av invånarnas behov. Landskapsarkitekt **Julia Jussilainen** berättar på sin sida om sitt diplomarbete där hon har granskat muralmålningar i Helsingfors. Muralmålningarna fick fart i hela Finland åren 2015 – 2018 och också myndigheterna började skapa spelregler för målningar. När fastighetsägare tänker på möjligheter att låta måla en väggmålning granskas situation alltid från stadsbildens synvinkel. Det finns också särskilda muralkoordinatörer som hjälper de enskilda husbolagen för att förverkliga sina projekt.

Byggrosen, Helsingfors byggnadstillsynens årliga pris, delades i december. Tekn.dr., arkitekt **Leena Makkonen** presenterar alla de fem projekt bland vilka politikerna valde sina favoriter. Rosen fick ett nytt huvudkontor byggt av trä för spelfirman Supercell. Arkitekt Matti Huhtamies från byrån Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy var huvudplanerare. Hedersomnämndet fick arkitekt Jari Pantzar för sin insats i många ofta vardagliga reparationsprojekt.

Hurraa –pris är motsvarande byggnadstillsynens årliga pris i Esbo. Hurraa gick till Yrkesskolan LIVE, ritad av Linja Arkkitehdit Oy. Hedersomnämndet fick grundrenoveringen av Nestes torn. Renoveringen presenteras noggrant i tidskriftens artikel av Antti-Matti Siikala och Max Hartman. Arkitekt **Eija Mikola** berättar.

I tidskriftens sista tryckta nummer presenteras några nya böcker. Av dem kan nämnas en bok om Kaija och Heikki Sirens arkitektur, om den berömda trä-Kottby som fyllde 100 år, om kustområdet Terijoki som blev ett sommarparadis i Storfurstendöme Finland och hör efter det andra världskriget till Ryssland och om konstnärshus Lallukka i Tölö i Helsingfors.

Lauri Jääskeläinen